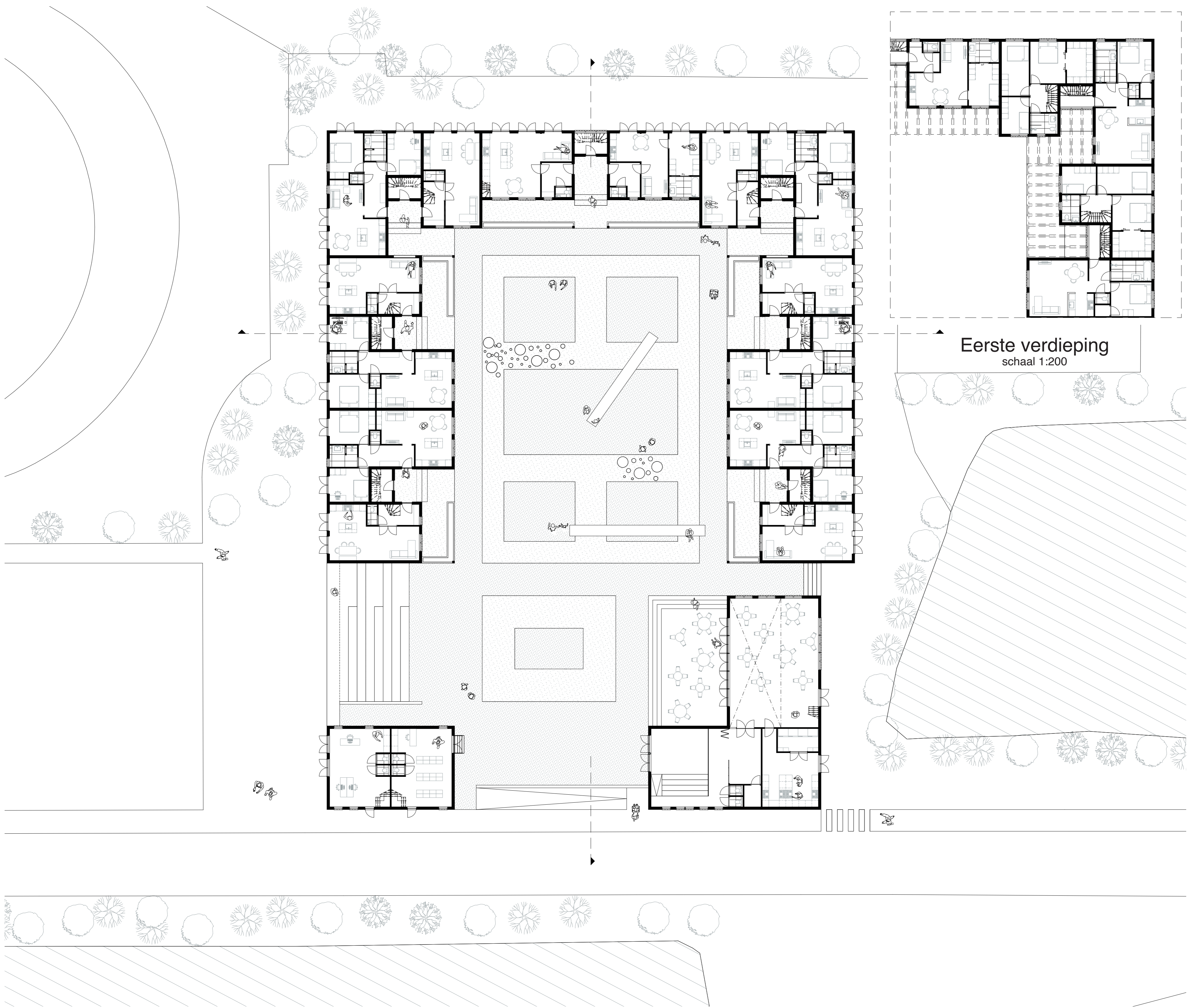

Situatie
schaal 1:1000

Eerste verdieping
schaal 1:200

Begane grond
schaal 1:200

ZACHTE OVERGANGEN

Doorsnede
schaal 1:100

Doorsnede
schaal 1:100

Capelsebrugpad zijde
schaal 1:100

Abram van Rijckevorselweg zijde
schaal 1:100

ZACHTE OVERGANGEN

ZIE

Ik zie een land waar een harde lijn wordt getrokken tussen erbij horen of erbuiten vallen. Een land waar een gelijke startpositie niet vanzelfsprekend is, waar het nog steeds bepalend is of je ouder een bankdirecteur of een verslaafde prostituee is.

Ik zie een wereld die opgedeeld is. Waar de wereldkaart zich manifesteert als een lappendeken, waarvan de overgangen naar het volgende stuk stof hard en helder zijn. Deze harde overgangen worden bewaakt op meerdere fronten. Grenshekken en hoge muren houden de juiste mensen buiten. Medewerkers bij de ambassades en de douane op het vliegveld zetten in nette kantoren stempels die al dan niet toegang verschaffen. De grenswachters zijn op hun beurt niet bang om met stokken te slaan. En wat wel niet meer?

JIJ

HET

Ik zie een opvanglocatie die wordt verborgen door treinrails, busbanen, N-wegen en hekken. Diep weggemoffeld achter bomen, vrachtwagens en parkeerterreinen. Op een stuk grond waar we ruimtes maken voor onze voorzieningen, zoals internet en elektriciteit, maar geen ruimte maken voor onze medemens. Al deze elementen zijn als de lappendeken van de wereldkaart.

OOK

Ik zie mogelijkheden om bij mezelf te beginnen. Waar ik met mijn pen verhalen als deze kan schrijven. Waar ik met mijn tekeningen nieuwe plekken kan tonen, plekken waar verschillende mensen nieuwsgierig van worden, plekken waar mensen elkaar kunnen ontmoeten, plekken om mensen samen te brengen.

Ik zie een nieuwe plek ontstaan. Waar zich in de kleinste dingen een nieuw soort geborgenheid bevindt. Waar in de nissen bij de voordeur kleine gesprekken kunnen ontstaan, die uitgroeien naar oprechte interesse. Waar in de kleinschaligheid van de straten ruimte is om elkaar tegen het lijf te lopen. Waar op het gezamenlijke plein bewoners en buurtgenoten samen komen. Waar er plek is voor eenieder om te zijn. Waar spreuken als 'Heel de aarde is je vaderland', niet alleen op gebouwen staan, maar ook echt wat betekenen.

Ik zie mezelf geconfronteerd worden met feiten die er altijd al zijn geweest. De bedelaar bij de supermarkt die me om een paar euro vraagt, de zwerver op het verlepte matras in de bosjes vlak naast het viaduct, mijn studiematje die zijn familie al jaren niet heeft gezien. Heb ik nooit echt goed gekeken, of wilde ik het niet zien?

Ik zie dat deze plek moet veranderen. Naar een plek waar spontane ontmoeting centraal staat. Waar deze ontmoeting uit kan groeien tot een helpende hand, een buurlijke groet of een kopje koffie op een neerslachtige dag. Waar gevraagd wordt naar iemands naam en hoe het met diegene gaat. Waar een nieuw thuis kan ontstaan, in deze gemeenschap, een veilige en vertrouwde opstap naar een plek in deze maatschappij.

ZIE JIJ HET OOK?
Een project over de
overgangen van publiek naar
privé, waar met 'simpele'
alledaagse elementen kleine
nuances zijn gecreëerd.

